

[Finansministeren.]

Markedet, og det var denne større Del, som der kunde være nogen Risiko ved. Men nu viste det sig saa heldigt, at alt det, der blev udbudt, blev optaget, saaledes at ingen af Deltagerne led noget Tab ved at komme til at ligge med Obligationer, som de havde regnet med at kunne sælge. Derfor mener jeg ogsaa, at den Provision, som blev ydet, ikke kan siges at have været for ringe, for naar der ikke fremkom noget Tab, naar Risikoen ikke er større, end at man kan regne med, at Tabet kun er minimalt, saa anser jeg det for at være en Provision, der kan dække Omkostningerne og tillige give en lille Smule Fortjeneste for Bankerne. Men den var, som sagt, kun det halve af, hvad den har været tidligere i saadanne Tilfælde.

Jeg gør disse Bemærkninger om Laanet, fordi jeg har en Pligt overfor Rigsdagen til at redegøre for disse Ting. Jeg har ikke haft Lejlighed dertil før og har ikke villet gøre det paa anden Maade end overfor Rigsdagen, hvem jeg skylder Regnskab for disse Forhold.

Det samlede Resultat af Tillægsbevillingslovsforslaget, saaledes som det her foreligger, viser, at der er Balance i Øjeblikket med Hensyn til indeværende Aars Økonomi. Jeg tror, man kan gaa ud fra, at Balancen ogsaa vil kunne holde for Resten af Finansaaret, og hvis det sker, saa er det alt, hvad jeg har vovet mig ud paa, naar dette Spørgsmaal har været fremme, idet jeg altid har nøjedes med at erklære, at jeg haabede, der kunde blive Balance paa indeværende Aars Finanser, og jeg kan tilføje, at jeg naturligvis ogsaa, naar Spørgsmaalet har været om Udgifter, har haft for Øje, at det gjaldt om at faa Balance i indeværende Aar, hvis det var muligt.

Hvad angaar Svigten af Indtægterne, hvad angaar saadanne Forhold som, at Jernbanerne giver betydelig mindre Indtægter end forudset, og at Landmandsbanken intet Udbytte giver, er det jo Ting, som er ganske uberegnelige, og som jeg derfor ikke tidligere har kunnet inddrage i mine Overvejelser; men trods dette har jeg stadig i hvert Fald et Haab om, at der ikke vil ske mere paa dette Omraade i de sidste Par Maaneder af Finansaaret, end at vi kan faa Balance i indeværende Aar.

Det plejer i øvrigt altid at være saadan, at den samlede Balance, naar Regnskabet kommer, bliver noget forbedret i Forhold til Tillægsbevillingslov og Finanslov; jeg tør ikke sige, at det ogsaa vil blive

Tilfældet i Aar, der er saa mange særlige Forhold at tage i Betragtning, men det er i hvert Fald noget, som man plejer at kunne regne med, og som man regner med i Rigsdagen og Finansministeriet, og det er ogsaa en af de Ting, der gør, at man kan haabe, at Balancen for indeværende Aar kan holdes, det vil sige, at dette Finansaar kan hvile i sig selv i sin egen Økonomi.

At det skulde kunne frembringe noget Overskud saadan som de tidligere Aar, har ingen kunnet vente. Det er der heller ikke nogen, der kunde vente, hvis man ser, hvorledes det gaar i andre Lande paa dette Omraade. Enhver, der følger lidt med paa disse Omraader, selv om det kun er gennem Dagspressen, hvor det naturligvis er mere tilfældigt, hvad der kommer frem, vil have bemærket, at der opdukker Meddelelser om, at nu maa dette og nu maa hint Land foretage nye Foranstaltninger paa Grund af Finansernes betydelige Underskud. Der er ikke mange Lande i Europa, som ikke i indeværende Aar har maattet foretage nye ekstraordinære Foranstaltninger for at imødegaa Indtægtsnedgang og Udgiftsstigning, som truede Balancen, og jeg vil tro, at der er mange Lande, hvis Finanser ikke selv ved nye Foranstaltninger vil kunne bringes i en saadan Orden, at Finansaaret 1931—32 kan slutte med Balance. Dette turde i hvert Fald være os nogen Trøst i vore Bestræbelser for at opnaa Balance, idet jeg kan sige, at hvis det lykkes os at opnaa denne uden nye Foranstaltninger til Tilvejebringelse af Indtægter, saa har vi naaet et Resultat paa dette Omraade, som det — desværre, kan jeg godt sige — ikke har været muligt at naa i ret mange Lande.

Jeg vil ikke undlade ved denne Lejlighed at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger om den finansielle Situation i Fremtiden, ikke fordi jeg vil give en detailleret Fremstilling af, hvorledes det kommer til at ligge — det vilde heller ikke være muligt, fordi det hele er meget usikkert, hvad enhver vil forstaa —, men fordi det allerede nu er muligt at se, at der vil blive meget betydelige Vanskeligheder ved at faa Balance paa det næste Aars Finansregnskab. At vi muligvis kan klare indeværende Aar uden ekstraordinære Foranstaltninger, anser jeg for at være tilfredsstillende; at vi skulde kunne klare næste Aar uden ekstraordinære Foranstaltninger, er en ganske utopisk Tanke.

Ganske vist er næste Aars Finanslov som Forslag lagt meget forsigtigt, og meget betydelige Udgiftsreduktioner blev foretaget, inden Forslaget kom her til Rigsdag-